

es burricament dit per un marit sensat, que may déu alavar á la seva muller.

(32) ¿Y per qué havia de sentir-se abatuda sota la nau dels pins? ¿Quinas feinas feyan allí, que li causessin abatiment? No ho volem pas saber, pro ja 'ms ho pensem... Eixas tres raulas tampoch son versos, pro si prosa pornogràfica. Te rahó, encara que no estiga escrit en vers; son feynas que atropellan mòlt, las que vostés feyan en lo jas. Quin poch favor fa vosté á la pobre séva dona. O més ben dit *fasteixadora* allavoras. ¡Me sembla, senyor poeta, que clava cada bola!...

(33) Lo jas es lo llit de las bestias grossas.

(34) ¿A fér qué? ¡Home, no sigui aixís!...

(35) Los romanins no expeleixen sentor, sino fragancia, y res tenian que veurer ab lo que feyan vostés, sino fos que volguessin desinfectarlos.

Y bé, Senyor Maragall, no está convenut de que no se pót escriurer res més dolent é indecent que la composició premiada per vosté, enecat per la bogeria catalanista folla. Veig que haixa 'l cap y no'm contesta, donchs me don'

la rahó. ¡Ah! *catalaxistas folls* sóu tan injustos com hipócritas y malvats.

Senyor President *imparcial* del Jurat, avans de rematar á la fera premiada, fumemhi un cigarro per donar un moment de respiro á nostres llegidors, que ja estarán convenuts del esprit d'injusticia que 'ls anima, y recansats de tanta pornografía y bestialitats. Y encare será millor que deixém passar per alt las següents estrofas tan dolentas é indecentas com las criticadas, per no ferir las castas orellas de damas y damiselas, pera explicar, com ho faria lo doctor Fargas en sa clínica, al devant de llevadoras los episodis de un part dificultós.

Com penso no embrutirme més las mans fént l'autopsia á los escrits catalanistas (si no me atacan ab sas faus) tinch lo pler de despedirme de vosté y de tots mos llegidors sensats de aquesta hermosa ciutat, oasis del meu amor, temple de antigues y senceras amistats y sarcófago ahont reposan los restos de la filleta del meu cor.

Déu li perdoni, senyor D. Joan Maragall, la injusticia que ha comés, pre-

miant *Lo primer fill*, no per falta de instrucció ni de criteri, sino ofuscat per la rabiosa passió catalanista, y sòls per aixó, pus no'l crech capás de haber fet... lo que el publich suposa ab lo *mort cremat* en Palafrugall, y resucitat en Figueras. ¡Sempre miracles!...

Queda á sas ordres son servidor, que cap mal li vòl, y que entusiasmat per lo amor á la Patria desitja que poguem junts cridar ¡Viva Espanya! ¡Viva Catalunya! ¡Vivan las regions! y entonar lo ¡Gloria á Espanya del amich del meu cor, Anselm Clavé.

JOSEP VANCELLS Y MARQUÉS.
De la Real Academia de Buenas Letras.

Figueras 14 de Maig de 1906.

Sr. X.

Després d'escrita la crítica, dech fér constar que he sabut que la mèva muller va rebrer un anónim, per supues-to de un *catalanista foll*, en lo qual la amenassaba de futurs disgustos si no

me feya desistir de continuar publicant los escrits que contra ells he fét imprimir y donar á llum.

A eix senyor ó pillat anónim, li dich y li diré á la cara, si se la deixa veurer, que no es caballer ni home decent siquera, perque anónims no los escriu ningú que tinga vergonya y menos si son dirigits á una Jara que no se ocupa de res més que de fer caritats y favors, de los quefers de la casa y de cuidar á son marit vell y malalt.

Senyor del anónim, si encara li queda una miqueta de vergonya, descubreixi lo séu nom y veurá que só capás de trencarli las dents y axafarli los nassos ó de cambiar ab vosté una dotzena de balas en presencia de quatre padrins y en lo lloch que vosté vulguí.

Ab despreci li escup á la cara

JOSEP VANCELLS Y MARQUÉS.
Ciudadá honrat de Figueras.

Figueras.—Imprenta de Mariano Alegret y Colóm